

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. Кюстендил, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, II СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Йоланда М. Цекова

Членове: Надя Сп. Георгиева
Мария Ст. Танева

при участието на секретаря Любка Евг. Николова
в присъствието на прокурора К. П. Б.
като разглежда докладваното от Надя Сп. Георгиева Въззивно наказателно дело от частен характер № 20221500600041 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и е по реда на гл.21 от НПК.

С присъда № 904791/17.06.2021г., постановена по НЧХД № 1881/2019 г. по описа на Районен съд – Благоевград, Благоевградски районен съд ПРИЗНАЛ подсъдимите **С. Д. И.** и **Д. С.В.И.** за ВИНОВНИ в това, че на 09.05.2019 около 09.30 часа, в дворно място, находящо се в **** на ул."****" №**** в съучастие, като съизвършители, чрез блъскане и нанасяне на удари с металната входна врата по гърба и главата, силно притискане с металната входна врата до оградата, причинили на А. Я. К. травматични увреждания, изразяващи се в напречно разположено бледосинкаво-мораво кръвонасядане с овална форма и с размери 2,5/5 см. по гръбната повърхност в горната част на дясната предмишница; на същото място и умерено изразен, мек на пипане оток, ограничен в същите размери; под гореописаното по дясната предмишница леко изразен разливащ се и напрегнат на пипане оток; във външната част на дясната китка охлузване с розово-червеникав цвят и с размери 3/4 мм.; палпаторна болка, оток, хематом и затруднена ротация на предмишницата, малка раничка в дисталната част и увреждания с диагноза: „Контузиоантебрахи дextrа. Контузио кум хематома антебрахи дек. Вулнус екстрикум", с което й причинили лека телесна повреда, изразяваща се в разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК - **престъпление по чл.130, ал.1 във връзка с чл.20, ал.2** от НК, поради което и на основание същият законов текст във връзка с чл.78а от НК освободил всеки от подсъдимите от наказателна отговорност и им наложил административно наказание **"ГЛОБА"** в размер от по 2000.00 /две хиляда/ лева, като ги ОПРАВДАЛ по първоначално повдигнатото по-тежко обвинение по чл.131, ал.1, т.5 във връзка чл.130, ал.1 във връзка с чл.20, ал.2 от НК, а именно-причиняване на леката телесна повреда по начин, особено мъчителен за пострадалия.

С присъдата са ОСЪДЕНИ подсъдимите **С. Д. И.**, с ЕГН ***** и **Д. С.В. И.**, с ЕГН ***** да заплатят солидарно на А. Я. К., с ЕГН ***** сумата от 3 000 (три хиляди) лева, представляващи обезщетение за нанесените ѝ неимуществени вреди от престъплението, изразяващи се в болка и страдания, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от момента на увреждането - 09.05.2019 г. до окончателното ѝ изплащане, като е отхвърлен предявеният граждански иска за неимуществени вреди над уважената сума, до сумата от 5000 (пет хиляди) лева, като неоснователен.

С присъдата са ОСЪДЕНИ подсъдимите да заплатят солидарно на А. Я. К., с ЕГН ***** сумата от 930 лева- разноски по делото и **по сметка на Районен съд - Благоевград**, сумата 120 лева- държавна такса върху уважен размери на гражданския иск, както и сумата 5 лева- държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Недоволни от присъдата останали подсъдимите, поради което чрез жалба, подадена от адв. Ц. Р., я обжалвали. Наведени са доводи за нейната процесуална и материална незаконосъобразност, както и за явна несправедливост. Направено е искане по чл.336, ал.1, т.2 от НПК за отмяната ѝ и постановяване на оправдателна присъда.

Въззивната жалба е допълнена с пространни доводи за горепосочените оплаквания и алтернативни искания за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първоинст.съд или за намаляване размер на наложените наказания до минималния размер, както и за намаляване размера на гражданския иск.

Постъпило е възражение по чл.322 от НПК от тъжителката, чрез адв.Д., в което са развити съображения за правилност на присъдата, поради което се иска потвърждаването ѝ.

Производството по ВНЧХД № 41/22 г. е образувано в Кюстендилски окръжен съд в изпълнение на определение №4/21.01.2022 г. по КЧНД № 17/22 г. на ВКС, с което е изпратено прекратеното от ОС-Благоевград ВНЧХД № 731/21 г. за образуване и разглеждане от ОС-Кюстендил.

По време на въззивните съдебни прения адв.Д., като повереник на тъжителката е пледирал за потвърждаване на присъдата, поради нейната правилност и неоснователност на жалбата.

Адв.Р., като защитник на подсъдимите е поддържала съображенията си за неправилност на присъдата, развити в жалба и допълнението към нея.

КНОС , след преценка на жалбата и доказателствата по делото, и след служебна проверка на присъдата в пределите на правомощията си по чл.313 и чл.314 от НПК, за да се произнесе, взе предвид следното:

Районният съд е разгледал делото при спазване на съдопроизводствените правила, регламентирани в НПК. По надлежния ред е събрал относимите към предмет на делото доказателства и е изяснил обстоятелствата по същото. Оценката на доказателствата, както и приетите за установени фактически обстоятелства от районния съд, КНОС споделя почти изцяло. Преценявайки събраните доказателства от БлРС и тези по време на въззивното съдебно следствие, КНОС приема за установена следната фактическа обстановка, която не се различава съществено от приетата от БлРС, с незначителни изключения.

Правилно БлРС е приел, че частният тъжител А. К. се познавала добре с подсъдимият С. И. и неговият син - подсъдимия Д. И., тъй като същите живеели в калканно изградени жилищни сгради, построени в съсобствен парцел в гр.****, на ул. „****" № ***. Ползвали различни входи към сградите си. Свободното дворно място на съсобственият им парцел било поделено между двете семейства с решение № 149 от 10.05.1983 г. по гр. д. № 233/1983 г., влязло в сила на 23.06.1983 г. и приложена към него скица (лист 75-77 от делото). Така разпределените части от дворното място, от страна на ул."****" било отделено едно от друго с изградена на границата им метална ограда, като семейството на А. К. ползвало от ляво на оградата, а семейството на С. И. и сина му Д. И. - отдясно на оградата. На лицевата част на ползваното от А. К. дворно място от страната на ул."****" била изградена метална

дворна врата от три крила, от които две по-големи крила в лявата част на вратата и от дясно, едно по-малко крило, самостоятелно отварящо се навътре към двора и с дръжка от лявата ѝ страна и панти от дясната ѝ страна. В отворено положение вратата заставала успоредно и почти плътно до разделителната ограда между двете ползвани от страните дворни места.

В жилищния имот на тъжителката А. К., включващ двуетажна масивна сграда живеели и нейният съпруг-св. д-р Т. К., нейният син Т. Т. К. и нейната майка –св.С. И.а.

В жилищния имот на подсъдимите живеели подс.С. И. и неговата съпруга Б. И.а, синът му - подсъдимия Д. И. и неговата дъщеря, които често били посещавани и от бившата съпруга на последния, свидетелката Р. И.а.

От много време отношенията между семействата на тъжителката и подсъдимите не били добри. Те често имали имотни или съседски спорове.

Две-три години преди 09.05.2019 г. се появили спорове и относно това, че синът на тъжителката, сам и със свои съученици играел в дворното си място с топка и това дразнело подсъдимия С. И., тъй като се случвало топката да преминава в неговият двор или да не може да понася шума от играта на децата. Спорът относно играта с топка на децата провокирал и подаването от страна на тъжителката А. К. на жалба до Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ (лист 122 – л. 124 от делото). Въпросът бил разглеждан и от полицаи А. С., квартален инспектор на страните и неговият помощник - полицаи А. А. по образувана преписка № УРИ-189900-6483/2018 г. на 01 РУ - Благоевград (л. 196 - л. 200 от делото), по която на подсъдимия С. И. бил съставян протокола за предупреждение от 15.11.2018 г. указващ му да не създава предпоставки за възникване на спорове и конфликти спрямо семейство К.; да се въздържа от отправяне на обидни думи и закани спрямо тях и всички въпроси да решават по законов ред (лист 200 от делото).

За да изключат бъдещи спорове сем. К. решили в дворното си място, успоредно на оградата разделяща нейния двор от двора на подсъдимите, да бъде поставена допълнителна преграда от мрежа с височина около 2 метра, закрепена за метална конструкция, монтирана в земята. Изграждането на конструкцията възложили на св. К. М., който извършвал строителни дейности заедно със св. Е. Д. и др. лице с име Б.

На 09.05.2019 г., сутринта, свидетелят К. М., заедно със свидетеля Е. Д. и колегата им Б. пристигнали пред дома на тъжителката в *****, на ул. "*****" № *****, за да направят преградата. На около 10 см. пред съществуващата на място разделителна ограда, от страната на дворното място на тъжителката направили дупки, в които бетонирали вертикално 3 изправени винкела с височина около 2 метра. За да се постави мрежа запознали да ги свързват със заварки с други желяза. Тъжителката и нейната майка свидетелката С. И.а били при майсторите в двора, а свидетелят Т. К. бил на втория етаж в жилищната им сграда.

По това време, в двора си излязъл подсъдимият С. И.. Започнал да вика по тъжителката и майсторите, че няма да правят нищо и да преустановят работата веднага. Тъжителката започнала да му обяснява, че попитала в общината и ѝ обяснили, че за изграждането на тази преграда от мрежа не са необходими строителни книжа и строително разрешение. Подсъдимият, обаче, започнал да се пресяга през оградата, разделяща дворовете им и опитвал да събори поставените вече винкели. Разпоредил на работниците да преустановят работа, да си съберат инструментите и да се махат, защото той няма да даде да се постави нищо и ще се обади на сина си да дойде.

Малко след това, пред затворената входната врата на двора на тъжителката, с автомобил пристигнал и подсъдимият Д. И.. Той също започнал да вика по работниците и да им се разпорежда да преустановят работа, че нищо няма да се прави в двора и да си тръгват.

Тъжителката решила да потърси съдействие от полицията. В 10.43 ч. позвънила на тел.112, представила се и поискала да бъде изпратена полицейска кола на ул. „*****“ № ***** за това, че искат да сложат мрежа в двора си, а съседите им пречат и налитат на бой на майсторите, които я слагат. Сигналът ѝ бил приет от оператор на тел.112 и предаден на

органите на полицията. В 10.46 ч тъжителката била уведомена, че ще бъде изпратен автопатрул на място.

Подсъдимите продължавали да негодуват от изграждането на допълнителната ограда в двора на тъжителката. Напрежението нараствало и тъжителката отново позвънила на тел.112 в 10.56 ч., за да настоява за пристигане на адреса ѝ на автопатрул . Била уведомена, че към адреса ѝ е насочен автопатрул и в 10.59 часа приключила разговора.

Подсъдимият С. И. излязъл от двора си и се приближил до сина си Д. И., който вече бил застанал пред вратата (малкото крило) за двора на тъжителката, от страната на улицата. Тъжителката също приближила и застанала пред входната врата, но от страна на двора си. Опитвала се да обясни на подсъдимите, че за поставянето на тази преграда от мрежа не е необходимо разрешение и строителни книжа. Разговорът бил шумен. Чул го св.К., погледнал през прозореца от 2-я етаж и наблюдавал случващото се на двора. Когато тъжителката била в двора си до дворната врата, с лице към оградата и двора на подсъдимите, подсъдимият Д. И. нанесъл силен удар с крак по вратата от към улицата. Тя се отворила бързо и рязко към оградата и ударила тъжителката, която полетяла към оградната мрежа. Испитала ужас, че може да набоде очите или лицето си в оградата и бързо вдигнала дясната си ръка, пред лицето си, за да се предпази от мрежата. Мигновено след това подсъдимите влезли в двора и с ръце започнали да бутат вратата, притискайки тъжителката между нея и мрежата, в малкото пространство между двете. Тя започнала да пищи, тъй като силно се изплашила и испитвала болка в дясната ръка в областта на рамото, която държала пред лицето си, докато подсъдимите я притискали с вратата към оградата.

Близко до нея била свидетелката С. И.а, която я хванала за ръката и започнала да я дърпа. Подсъдимите пуснали вратата и се насочили към поставените вертикални винкели, а св. И.а издърпала тъжителката. Подсъдимите започнали да бутат винкелите, тъй като не били съгласни да бъдат там и ги изкъртили, после бързо излезли от двора.

На двора вече бил излязъл и свидетелят Т. К.. Тъжителката отишла до него и започнала да му обяснява, че е ударена много силно, испитва силни болки и ѝ е замаяна глава. Поискала той да се обади в полицията. Св.К. телефонира на св.С., който му казал да позвъни на тел.112, тъй като е зает и не може да пристигне при тях. Това направили колегите му-свидетелите Г. Н. и И. Г., които като пристигнали на адреса на тъжителката намерили 6-7 човека, които започнали да им обясняват случилото се. Имало и обиди между спорешите. След изслушването им в 11.05 часа всеки от двамата свидетели съставил протокол за предупреждение по чл.65 от ЗМВР-св.Г. на подс.С. И., а св. Н.на тъжителката, с които взаимно ги предупредили да се въздържат от саморазправа, закани и размяна на обидни дума, а всички спорни въпроси помежду им да решават по законоустановения ред (лист 61 и 62 от делото).

След случая тъжителката имала болки и оток на дясната ръка и посетила кабинета на св. д-р К. С.- лекар, специалист по ортопедия и травматология, който я прегледал. Установил, обективно състояние – палпаторна болка, оток, хематом и затруднена ротация на предмишницата, както и малка раничка в дисталната част. За уврежданията поставил диагноза: **„Контузио антебрахи (предмишница) дестра (дясно). Контузио кум хематома антебрахи дек. Вулнус екстрикум" (Охлузване, повърхностна рана- превода в скобите е от в.л. д-р Златин в ОСЗ пред БлРС).** За прегледа ѝ бил съставен Амбулаторен лист № 226/09.05.2019 г., в 11:20 часа (на лист 9 от делото), с горепосочената информация. Била ѝ направена Ro-графия на дясна предмишница и предписано лечение.

На 10.05.2019 г., към 10:00 часа, тъжителката А. К. посетила и съдебен лекар д-р Я. З., който след преглед ѝ издал Медицинско свидетелство № 70/ 10.05.2019 г. В него отразил, като обективни находки следното: по гръбната повърхност в горната част на дясната предмишница се вижда напречно разположена бледосинкаво-мораво кръвонасядане с овална форма и с размери 2,5/5 см., на същото място се установява и умерено изразен, мек на пипане оток ограничен в същите размери; под гореописаното по дясната предмишница се установява леко изразен разливащ се и напрегнат на пипане оток; във външната част на дясната китка се вижда охлузване с розово-червеникав цвят и с размери 3/4 мм.

Според заключителната част на мед.с-во, при прегледа на А. К. са установени: оплаквания от болки в областта на дясната предмишница и предната част на дясното рамо; кръвонасядане с околен оток в горната част на дясната предмишница, малко охлузване в областта на дясната китка.

На 27.08.2019 г. , бил направен повторен преглед на тъжителката от св. Д-р С.. Констатациите от него били отразени в Амбулаторен лист № 2853/27.08.2019 г. В графа „анамнеза“ било записано, че след травмата от около 4 месеца продължават болките в дясна раменна става, усилващи се през нощта; с ограничена абдукция, болка, оток и затруднени движения в областта на дясна предмишница; изтръпване на пръстите на дясната ръка, както и че прегледаната съобщавала, че не може да спи от силни болки. В графа „обективни данни „ на амб.лист било записано : палпаторна болка, оток и затруднени движения в дясна раменна става и дясна предмишница; ограничена и болезнена абдукция; болки и затруднени движения в областта на дясната ръка.

Освен на повторен преглед при травматолог, за един продължителен период от време, тъжителката се наложило да бъде преглеждана от различни лекари, тъй като след инцидента от 09.05.2019 г. имала различни здравословни проблеми и оплаквания.

На 12.08.2019 г. била прегледана от д-р С. К., специалист невролог. Според издадения от него Амбулаторен лист № 2424 от 12.08.2019 г. в 17.00 часа (лист 10 от делото) тя се оплакала от болки в кръста и десния крак, както и след психотравма се оплаква от главоболия и безсъние.

На 27 и 30.08.2019 г. тъжителката била прегледана от д-р М. Т.- специалист по кожни и венерически болести, по повод появили се по тялото ѝ херпеси. Видно от двата съставени за прегледите ѝ амбулаторни листа, тя е имала херпер „Зостер“ , без усложнения (срвн. Амбулаторен лист № 664 от 27.08.2019 г. в 10.10 часа на лист 12 от делото и Амбулаторен лист № 679 от 30.08.2019 г. в 09.00 часа на л. 13 от делото),

На 07.10.2019 г. тъжителката била прегледана от д-р Л.. За прегледа бил съставен Амбулаторен лист № 2345 от 07.10.2019 г., в който е посочена за основна диагноза Хипертонично сърце без (застойна) сърдечна недостатъчност.

За изясняване на обстоятелствата по делото била назначена и изготвена съдебномедицинска експертиза от д-р Я. З. (л.222 от съд-п-во). В заключението си в.л. е посочило, че установените травматични увреждания при пострадалата А. Я. К., съставляващи **кръвонасядане с околен оток в горната част на дясната предмишница и малко охлузване в областта на дясната китка**, не са наложили квалифицирана медицинска обработка или увредили функция, или орган у пострадалата, и по своя медико-биологичен критерии са ѝ причинили болка и страдание в наранените области, с умерено изразен интензитет в началото и постепенно отзвучаващи за една две седмици, без изразени изгледи да оставят по-късни и трайни последици в здравословното ѝ състояние. Според в.л. те добре отговарят да се дължат на удар/и/ и, или притискане между твърди тъпи и ръбести предмети каквито могат да са и части от метална врата, по време и начин, посочен в частната тъжба и в показанията на свидетелите-очевидци по делото, а именно: блъскане на пострадалата и притискането на предмишницата ѝ с метална врата от второ лице, към 10 часа на 09.05.2019г.

В.л. е посочило, че в конкретния случай, е протекъл един по-затегнат възстановителен процес след травмата, който извод следва от установените при преглед през м. август 2019 г. оплаквания, а именно: палпаторна болка, оток, и затруднени движения в дясната раменна става и дясна предмишница. Уврежданията са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Останалите установени с медицинските документи от месец август 2019 г. болестни увреждания, според в.л. нямат пряка причинно-следствена връзка с травмите, като е възможно обостряне на психиката от психотравма /неврастенен синдром/ или лека и обяснима за процесния случай хиперболизация.

В съдебно заседание вещото лице е допълнило, че причините за така установения по-

затегнат възстановителен процес и тези оплаквания могат да бъдат много и имат комплексен характер, тъй като се касае за жена в определена възраст, не преклонна, но все пак, където остеопороза, артроза и т.н. могат да са основа и предпоставка за това. Отбелязал е, че на рамото травми външни видими не са установени. Уточнил е, че поради структурата на рамото- по-дебели тъкани, е възможно дори да има навяхване на рамото, да не се установят, но в случая са установени обективно от д-р С., както и са налице субективните оплаквания от страна на тъжителката. В.л. е коментирало, че тъй като някои от оплакванията са установени месец след инцидента, може да се изведе предположение, че е възможно да са получени от друго, но отговарят като време и начин да са получени от инцидента, предвид на това, че е същата ръка- дясната, има обективни увреждания по предмишницата. Пояснило е, че е възможно с оглед давността да има оплаквания. Посочило е, че е възможно, с оглед начина на причиняване на уврежданията, да са или да не са налице по-сериозни психически и физически болки, въпреки че са касае за лека телесна повреда.

Изложената фактическа обстановка е установена въз основа на събраните от районния съд и от настоящия въззивен съд доказателства, в т.ч.:

-гласни доказателствени средства -показанията на разпитаните по делото свидетели от районния съд С. И.а-майка на тъжителката, св.К.-съпруг на тъжителката, св.М. - строителен работник в двора на тъжителката, св.Д.-С.- колежка на тъжителката, както и отчасти от показанията на св. Р. И.а -бивша съпруга на подс. Д. С.в И. и св.Д.-втория строителен работник, както и на разпитания от въззивния съд св.д-р К. С. и

Писмени доказателства-медицински документи- горечитираните амбулаторни листи, мед.свидетелство, както и СМЕ на д-р Златин.

КНОС намира анализа на доказателствата и оценката им, дадена от БлРС за правилна и обоснована.

Правилно съдът е кредитирал показанията на свидетелите С. И.а, К., М. и С., като логични, последователни, взаимно допълващи се и подкрепящи, както и потвърждаващи се относно вида и механизма на увреждането от медицинските документи- медицинско свидетелство № 70 от 10.05.2019 г.; Амбулаторен лист № 226 от 09.05.2019 г. и Амбулаторен лист № 2853 от 27.08.2019 г. в 12.10 часа, издадени от д-р К. С., както и заключението на съдебномедицинска експертиза.

Районният съд е обсъдил много подробно, задълбочено и прецизно доказателствата.

Правилно е обособил свидетелските показания в две групи - първата- на очевидците на притискането на тъжителката от подсъдимите с металната врата до оградата, а втората-на установилите факти, предхождащи този инцидент. Посочил е, на кои от тях дава вяра и защо, анализирал ги е поотделно и в съвкупност, като ги е съпоставил помежду им и с писмените доказателства. Оценил ги е според действителното им съдържание, не ги е възприел превратно и в разрез с правилата на формалната логика.

Правилно в първата група свидетелски показания съдът е включил показанията на свидетелите-очевидци С. И., Т. К. и К. М., както и показанията на Е. Д., който е възприел и отразил цялата обстановка с изключение на нападението на подсъдимите над тъжителката, твърдейки, че не видял такова. По категоричен и несъмнен начин е установено от показанията на И.а, К. и М., че подсъдимите са ударили с дворна метална врата тъжителката, когато била с гръб към нея и са я притискали с врата към оградата. Това нападение на подсъдимите над тъжителката свидетелите са го видели лично и са го описали по идентичен начин. Затова правилно и обосновано районният съд е кредитирал изцяло показанията на свидетелите-очевидци, като логични, еднопосочни и взаимно подкрепящи и допълващи се относно тези факти, както и относно обстоятелствата, при които е настъпило то.

Правилно, въз основа на показанията на посочените трима свидетели съдът е изградил фактическите си изводи относно времето, мястото и начина, по който подсъдимите са причинили на тъжителката констатираните травматични увреждания от св. д-р С. в горечитираните медицински документи, както и от показанията му посочени и по

време на разпита му пред въззивния съд, както и от в.л. д-р З. в мед.с-во и в СМЕ.

Правилно БлРС е дал вяра на показанията на свидетеля К. М., тъй като са ясни, категорични, логични, убедителни и потвърдени от показанията на свидетелите С. И. и Т. К.. Отчетена е от съда и липсата на родство на този свидетел с тъжителката, което е налице при останалите двама свидетели-С. И.а и К., както и пълното припокриване между показанията на тримата свидетели относно механизма на причиняване на увреждането на тъжителката от подсъдимите.

Правилно БлРС е дал вяра и на показанията на свидетелката Д. Д.-Ст., която е възпроизвела разказаното ѝ от тъжителката относно спора им със подсъдимите и нападението на същите спрямо нея на 09.05.2019 г., на която дата не се явила на работа, а ѝ се обадила от болницата. От показанията ѝ се установява и наличието на оток по ръката на тъжителката, който свидетелката видяла на следващия ден, при явяването ѝ на работа, както и невъзможността ѝ да изпълнява задълженията си, в резултат на увреждането и негативното отражение на този случай върху работата, здравето и настроението ѝ.

Правилно БлРС е преценил показанията на тази свидетелка като логични и подкрепящи се от събраните по делото гласни и писмени доказателства- медицинските документи, както и от заключението на вещото лице по съдебно-медицинска експертиза.

КнОС напълно споделя съображенията на БлРС за кредитиране на всички показанията на свидетелката Р. И.а- бивша съпруга на подсъдимия Д. И., с изключение на тези, според които дворните врати на тъжителката били отворени, когато видяла подсъдимите да влизат в двора на тъжителката. БлРС е посочил на кои показания не дава вяра и защо, изложил е аргументирани съображения за изключването им от доказателствения материал, които са логични и правилни, поради което КнОС изцяло ги споделя. Установените от тази свидетелка факти и обстоятелства не изключват достоверността и не поставят под съмнение верността на показанията на свидетелите-очевидци на удрянето и притискането с вратата на тъжителката от подсъдимите. Очевидно свидетелката не е възприела нападението на тъжителката от подсъдимите и не установява такива възприятия или не ги установява, за да изключи съпричастността на подсъдимите към увреждането на тъжителката. То, обаче, е установено по категоричен начин от показанията на свидетелите-очевидци от първата група, медицинските документи и СМЕ.

КнОС не дава вяра на показанията на св.Д., според които инцидентът станал точно на обяд, към 12.00 часа. Така приема КнОС, защото това му твърдение е опровергано по несъмнен начин от писмените доказателства-протоколите за предупреждение, съставени в 11.05 часа от свидетелите Г. и Н.и показанията на свидетелите, установяващи, че полицаите са пристигнали след удрянето и притискането на тъжителката от подсъдимите с вратата.

КнОС дава вяра на показанията на св. Д., според които баща и син са влезли през входната вратата на А., която врата била затворена, но много не разбрал как са влезли, защото бил наведен и работел; А. извикала полиция; като разбутали винкелите станало скандал, дошла полиция, бързо след обаждането на А., и след 10 минути, след като разбутали бащата и сина винкелите, с колегите му си тръгнали. Тези показания се потвърждават от показанията на свидетелите-очевидци, с изключение на изминалото време от обаждането на А. на тел.112 до пристигането на полицаите. Последните, според св.К.- съпруга на тъжителката се забавили, очевидно, според свидетеля, тъй като не са дошли преди инцидента, преди който тъжителката 2 пъти е искала пристигане на полицаи заради скандала със съседите ѝ. Сравнявайки часа на изготвяне на протоколите за предупреждение към подс.С. И. и тъжителката, и последното ѝ обаждане на тел.112, КнОС констатира, че полицейските служители са пристигнали в двора на тъжителката след 20 минути от първото ѝ обаждане. Това време за пристигане не може да се приеме за бързо, както свидетелят Д. е приел и посочил, но не е и след половин час, както св.К. е твърдял. Показанията на св.Д. не са детайлни за случилото се в двора на тъжителката, каквито са показанията на другите трима свидетелите-очевидци от първата група свидетели. Липсата на възприятия от св.Д. за случилото се с тъжителката в двора ѝ, след нахлуването на подсъдимите, или нежеланието му да разкаже за същите, поради неизяснени по делото обстоятелства, не всява съмнение

върху достоверността на показанията на тримата свидетели-очевидци относно удрянето и притискането на тъжителката с вратата от подсъдимите. Възможно и действително е този свидетел да не е възприел пристигането на подсъдимите, а поведението им относно изгражданата от него и колегите му конструкция, която те съборили.

Правилно установените от свидетелите от първата група показания са намерили отражение в изключително детайлно и ясно изложени от БлРС в мотивите на присъдата фактически обстоятелства. Събраните доказателства от БлРС са достатъчни по обем и съдържание за пълното, обективно и всестранно изясняване на обстоятелствата по делото. Въз основа на същите съдът е разкрил обективната истина по делото.

Правилно БлРС е ценил като доказателство медицинските документи-горепосочените амб.листи, съдържащи данни за увреждането на дясното рамо на тъжителката на 09.05.2019 г.

СМЕ е обоснована, ясна и пълна, поради което не буди съмнение във верността на отговорите, според които увреждането може да е причинено при

Правилно към втората група свидетели, БлРС е включил показанията на полицейските служители- А. С., А. А. и К. М. (установили факти за спорните отношения между семейството на тъжителката и това на подсъдимите, преди 09.05.2019 г.), както и показанията на свидетелите Н. и Г..

Правилно БлРС е дал вяра на показанията на свидетелите Г. Н. и И. Г., които са пристигнали на местопрестъплението след приключване на физическата агресия на подсъдимите спрямо тъжителката, изслушали са намиращите се в двора на тъжителката относно инцидента и са съставили протоколи за предупреждение на подсъдимия и тъжителката. Дватама свидетели не са установили факти и обстоятелство относно телесното увреждане на тъжителката, тъй като не са били очевидци на същото, но са посочили факти, сочещи на конфликтни отношения, преди пристигането им. Показанията им са ясни, категорични и установяват по безспорен начин наличието на спорни и негативни отношения между част от намиращите се в двора на тъжителката лица, констатирани след описания от свидетелите-очевидци инцидент, при който тъжителката била притисната и ударена с дворната врата от подсъдимите.

От съставените в 11.05 часа на 09.05.2019 г. от тези двама свидетели протоколи за предупреждение се установява, че към 11.05 часа тъжителката се е намирала в двора си и нападението над нея е било приключило.

От приобщените по надлежния ред към доказателствения материал по делото веществено доказателство-диск- СВ с отбелязана на него дата 09.05.2019 г., съдържащ 2 бр. звукови файла, изслушани от БлРС и описани в протокола и мотивите, е установено, че в 10.43 до 10.46 часа на 09.05.2020 г. е искано съдействие от МВР от тъжителката по повод несъгласието на съседите ѝ относно поставяната мрежа в двора ѝ и преченето им на това. Установено е и, че за времето от 10.56 до 10.59 часа на 09.05.2020 г. тъжителката е позвъняла за втори път на тел.112 с настояване за изпращане на автопатрул на адреса ѝ, тъй като скандалът продължава. Тези данни, с изключение на точното часове време се установяват и от показанията на свидетелите очевидци, поради което правилно първоинстанционният съд ги е обсъдил и ценил като доказателство.

Правилно, от справката за съдимост на подсъдимите, БлРС е констатирал и приел, че са неосъждани и по отношение на тях не е постановявано освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл.78а от НК.

Правилно БлРС е квалифицирал деянието на подсъдимите като престъпление по чл.130, ал.1 от НК вр. с чл.20, ал.2 от НК.

Правните съображения за обективната и субективна съставомерност на деянието им по посочената квалификация са изключително подробни и КнОС ги споделя изцяло, тъй като са съответни на правната теорията и съдебната практика. Поради това не намира за необходимо да ги преповтаря, като ще маркира само следното:

Изпълнителното деяние на престъплението подсъдимите са осъществили с действия, изразили се в удар и притискане на тъжitelката с метална дворна врата в гърба и областта на рамото на дясната ръка, която тя била вдигнала и поставила пред лицето си, за да го предпази от нараняване в оградата.

Престъплението е резултатно и е довършено с настъпването на престъпния резултат, изразил се в причиняване на травматичните увреждания, посочени в СМЕ- **бледосинкаво-мораво кръвонасядане с околен оток, с размери 2.5/5 см., в горната гръбна част на дясната предмишница и малко охлузване в областта на дясната китка, с р-ри 3/4 см.**

Подсъдимите са извършили престъплението с пряк умисъл по см.на чл.11, ал.2 от НК, тъй като са съзнавали общественотоопасния характер на деянието, предвиждали са неговите общественотоопасни последици и са искали настъпването им. Това е така, защото са съзнавали, че удрийки и блъскайки с вратата тъжitelката могат да й причинят увреждания, като констатираните, които са искали да й причинят.

Поради изложените съображения КнОС счита, че правилно подсъдимите са признати за виновни по обвинението за извършено престъпление по чл.130, ал.1 вр. с чл.20, ал.2 от НК

Не са налице основания за изменение на присъдата в санкционната й част. Наложените наказания са определени при стриктно спазване на специалния закон-НК и при спазване на принципите за определянето им по чл.27 от ЗАНН.

Налице са предпоставките по чл.78а, ал.1 от НК, поради което правилно подсъдимите са освободени от наказателна отговорност за престъплението, за което са признати за виновни, като им е наложено административно наказание. Размерът на наказанията е определен при лек превес на смекчаващите над отегчаващите отговорността обстоятелства, тъй като е под средния размер (3 000 лв.) , а именно-по 2 000 лв., при минимално предвидено наказание 1 000 лв. и максимално 5 000 лв.

КнОС счита, че такива по размер наказания са съответни справедливи, тъй като са съответни на вида на причиненото увреждане, начина на причиняването му и последиците от него за тъжitelката, както и с оглед причината-несъгласието на подсъдимите да постави тъжitelката в двора си допълнителна ограда, за да не допуска прехвърчане на топката на детето им в двора на подсъдимите, от което те негодували. Наказанията не са явно несправедливи, защото не може да се приеме, че явно не съответстват на деянието и степента на обществена опасност на дейците (подсъдимите). Тъжitelката с нищо не ги е провокирала, не е имало недопустимо поведение, не е застрашила със свои действия имуществото им или др.техни права честта, а е целяла постигане на добри съседски отношения, без спорове и негодувание от съседите си.

Гражданският иск правилно е уважен в размер на сумата от 3 000 лв. Налице са предвидените в чл.45 от ЗЗД предпоставки за ангажиране на деликтната отговорност на подсъдимите за противоправното увреждане на тъжitelката и репариране на претърпените от нея неимуществени вреди в резултат на противоправното им поведение, с което са й причинили травматичните увреждания, посочени по-горе. . Размерът на обезщетението е справедлив, тъй като е съответен на вида на увреждането и последиците от него, като е достатъчен да репарира претърпените болки, страдания и неудобства от тъжitelката, които са били за немалък период.

Не са налице основания за отмяна на присъдата в гражданско-осъдителната част или за намаляване на обезщетението.

По гореизложените съображения КнОС намира за неоснователни доводите в жалбата за неправилност на присъдата. Тя не е постановена при съществено процесуално

нарушение, тъй като първоинстанционният съд е спазил всички процесуални правила за разглеждане на делото, постановяване на присъдата и изготвяне на мотивите ѝ. Последните отговарят на изискванията по чл.305, ал.3 от НПК и не страдат от пороци, поради които да бъдат приравнени на липса на мотиви. Първоинстанционният съд е изложил изключително подробни фактически и правни съображения за постановената присъда. Приетите за установени фактически обстоятелства кореспондират със събраните от съда по надлежния ред доказателствата и са изведени въз основа на същите, след прецизен и правилен анализ на същите

Приетата от районния съд фактическа обстановка относно механизма на причиняване на уврежданията е в пределите на обвинението, очертано в тъжбата.

Според тъжбата, ударът с вратата е в гърба и главата на тъжителката, в резултат на който полетяла към оградата, била притисната между оградата и врата, вдигнала дясната си ръка пред лицето си и почувствала силна болка в дясното рамо и дясната ръка.

Според мотивите на присъдата, вратата силно ударила първоначално в дясното рамо, дясната ръка и главата тъжителката, която от удара на вратата била отнесена и се озовала притисната между металната врата и оградата, като лакътят на дясната ръка попаднал притиснат пред лицето ѝ.

Сравнявайки механизма на увреждането според тъжбата и мотивите на районния съд, КНОС счита, че БлРС не е възприел „напълно различна фактическа обстановка по отношение на механизма на престъплението“, както се твърди в жалбата.

Действително, както е посочено в жалбата, св.Д. не установява да е възприел някакво телесно увреждане на тъжителката от подсъдимите, нито е твърдял да е узнал за такова. Както посочи КНОС по –горе, липсата на показания от страна на св.Д. за тези обстоятелства, не изключват тяхното осъществяване от подсъдимите, поради наличие на достатъчно ясни, последователни и категорични показания и писмени доказателства, вкл.експертно становище за причиняване на увреждане на тъжителката по време на този инцидент.

Докладната записка не е годно доказателство или доказателствено средство, поради което обсъждането ѝ е недопустимо. Затова е безпредметно да се коментира съдържанието ѝ и да се цитира, както е направено в жалбата.

Неточно е посочено в жалбата и че св.Г. и св. Н. в съдебно заседание били категорични, че в деня на инцидента никой не им е съобщил за телесни увреди или данни извън разрушената винкелна конструкция. Така смята съда, тъй като в показанията на св.Н. в ОСЗ от 18.06.2020 г. липсва подобно твърдение. Св.Г. пък е заявил, че щом в докладната му записка не се съдържат такива данни, следователно не му са станали известни, т.е. той не е имал спомен за наличие или липса на увреждане на тъжителката, като поради неотразяването му в докладната записка е приел, че не е имало съобщение за такова. От показанията на двамата не следва единствено възможен извод за липса на причинено увреждане на тъжителката по време на инцидента, заради който са посетили адреса на тъжителката.

Несъобщаването на тъжителката за увреждането ѝ от подсъдимите при двукратното ѝ позвъняване на тел.112 също не изключва наличието на такова, защото обажданията ѝ предхождат увреждането ѝ при удар и притискане с вратата. Този извод съдът прави след съпоставяне в хронологичен ред на събитията, въз основа на доказателствата.

Твърдението в жалбата за невъзможен преглед на тъжителката на 09.05.2019 г. в 11.20 часа от д-р С. почива на предположение. Установено е от протоколите за предупреждение, че са изготвени в 11.05 часа, което не изключва прегледа ѝ да е станал в 11.20 ч. Но и да не е бил в този час, а по-късно, съвкупната преценка на доказателствата не изключва увреждането на тъжителката, установено от д-р С., потвърдено и от д-р З. на

следващия ден, да се е случило на 09.05.2019 г., както са твърдели свидетелите-очевидци.

Липсват доказателства, които да установяват категорична невъзможност за получаване на оток на ръката на свидетелката към момента на съставяне на амб.лист за прегледа ѝ на 09.05.2019 г.

Твърдението на св.И.а-майка на тъжителката за посещение на тъжителката при лекар на следващия ден, както и липсата на показания на св.К. за преглед на тъжителката в деня на инцидента, също не изключва наличието на уврежданията на тъжителката в деня на инцидента, констатирани в амб.лист от деня на инцидента и на следващия ден от д-р З..

Присъдата не почива на предположения, тъй като изводите на съставомерността на деянието са изведени въз основа на категорични и убедителни доказателства, установяващи по несъмнен и категоричен начин, че подсъдимите са автори на престъплението, за което са признати за виновни от районния съд.

Предвид гореизложените съображения КнОС счита, че присъдата следва да се потвърди, като подсъдимите бъдат осъдени да заплатят на тъжителката сторените разноски за адвокатска защита пред въззивната инстанция в размер на 600 лв.

По гореизложените съображения и на осн. чл.338 вр. с чл.334, т.6 от НПК, КнОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 904791/17.06.2021г., постановена по НЧХД № 1881/2019 г. по описа на Районен съд – Благоевград

ОСЪЖДА подсъдимите **С. Д. И.,** с ЕГН ***** и **Д. С.В И.,** с ЕГН ***** да заплатят на А. Я. К., с ЕГН ***** разноски пред въззивната инстанция в размер на 600 лв.-платено адвокатско възнаграждение

Решението не може да се обжалва.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____